

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om utövning av veterinäryrket ändras så att den separata legitimationsexamen för veterinär som anordnas av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning slopas. De studiekraav som ingår i legitimationsexamen föreslås bli en del av veterinärmedicine licentiatexamen. Ändringar av teknisk art föreslås i fråga om stadgandena

omordineriing av läkemedel och påföljder av missbruk beträffande ordineriing. Lagens disciplinstadgande ändras så, att det bättre motsvarar kraven i nuvarande förvaltningspraxis. Vidare föreslås att i lagen tas in ett stadgande om möjligheten att höra särskilda sakkunniga vid tillsynen över veterinärernas yrkesutövning.

Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1997.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Slopande av legitimationsexamen för veterinär (3 §)

Enligt 3 § 1 mom. 2 punkten lagen om utövning av veterinäryrket (409/85) ingår bland villkoren för legitimation som veterinär att personen i fråga har avlagt av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning (numera veterinär- och livsmedelsavdelningen) anordnad legitimationsexamen. Enligt 3 § 3 mom. utfärdar statsrådet närmare bestämmelser om legitimationsexamen.

I statsrådets beslut om legitimationsexamen för veterinär (771/85) bestäms att legitimationsexamen skall omfatta förhör i lagstiftningen om veterinäryrket och tillämpningen av den. Examen skall visa att examinandan har kännedom om den lagstiftning som erfordras för utövning av veterinäryrket och förmåga att tillämpa den i praktiken. Examen avläggs för en eller flera tjänstemän som avdelningschefen vid veterinär- och livsmedelsavdelningen har förordnat. I praktiken föregås examen av föreläsningar som vanligen pågår i två dagar och ordnas av veterinär-

och livsmedelsavdelningen. Vid dem föreläser tjänstemän vid avdelningen om veterinärslagstiftningen för de veterinärmedicine studerande som deltar i legitimationsexamen.

Enligt de allmänna principerna för utvecklande av förvaltningen passar skötseln av uppgifter i likhet med anordnande av legitimationsexamen illa in i verksamhetsbeskrivningen för ministerier. Också i statsrådets principbeslut av den 17 juni 1993 om åtgärder för förnyande av centralförvaltningen och regionalförvaltningen förutsätts att uppgifter av detta slag inte längre skall skötas på ministerienivå.

Det kan inte längre anses behövt att anordna en separat legitimationsexamen för veterinärer, eftersom motsvarande studier kan införlivas med veterinärmedicine licentiatexamen. Avsikten är att de studier som nu ingår i legitimationsexamen skall anordnas av Helsingfors universitets veterinärmedicinska fakultet i likhet med den övriga undervisningen i utbildningsprogrammet för veterinärmedicine licentiatier. Inga andra författningsändringar behövs, eftersom utbildningsprogrammet för veterinärmedicine licentiatexamen enligt 3 § förordningen om veteri-

närmedicinska examina (298/78) ger studerandena färdighet i veterinärens uppgifter och i självständigt utövande av veterinäryrket. I 8 § i nämnda förordning stadgas dessutom att ett av målen för ämnesstudierna i utbildningsprogrammet är att ge studerandena en helhetsbild av veterinärväsendet och veterinärvården samt av lagstiftningen här-om.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås att stadgandena om legitimationsexamen upphävs i lagen om utövning av veterinäryrket. Stadgandena ingår i 3 § 1 mom. 2 punkten och 3 mom. Propositionen har inga verkningar i fråga om den egentliga veterinärlegitimeringen. Legitimeringen utförs av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning liksom hittills. Samtidigt föreslås att omnämmandet av veterinärmedicinska högskolan i 1 mom. 1 punkten i samma paragraf ändras till Helsingfors universitet. Veterinärmedicinska högskolan har indragits den 1 augusti 1995, och veterinärmedicinsk utbildning ges numera av Helsingfors universitets veterinärmedicinska fakultet.

1.2. Närmare bestämmelser om ordinerings av läkemedel (6 §)

Enligt 6 § 1 mom. lagen om utövning av veterinäryrket har den som utövar veterinäryrket rätt att från apotek för veterinärt eller veterinärvetenskapligt ändamål ordinera läkemedel med iakttagande av vad som särskilt stadgas eller bestäms därom.

Tidigare har den forna medicinalstyrelsen, som var underställd social- och hälsovårdsministeriet, utfärdat närmare bestämmelser om ordinerings av alla läkemedel. Medicinalstyrelsens bestämmelser i fråga om läkare och tandläkare har sedermera upphävts genom de nya föreskrifter som social- och hälsovårdsministeriet har meddelat med stöd av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/94). Social- och hälsovårdsministeriets fullmakt att meddela närmare föreskrifter om ordinerings av läkemedel gäller bara läkare och tandläkare. Med anledning av detta bör behörighetsstadgandet i 6 § 1 mom. preciseras så, att fullmakten att i fråga om veterinärer utfärda närmare bestämmelser om ordinerings av läkemedel innehas av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning.

1.3. Köp av narkotika i läkemedelspartiaffär (13 och 19 §§)

Enligt 13 § 2 mom. lagen om utövning av veterinäryrket kan veterinär- och livsmedelsavdelningen tills vidare begränsa veterinärens rätt att från apotek ordinera alkohol eller narkotika eller något annat därmed jämförbart ämne eller helt förbjudna veterinären att ordinera sådana, om avdelningen konstaterar att veterinären missbrukar denna rätt. Enligt 34 § läkemedelslagen (395/87) kan från en läkemedelspartiaffär säljas eller på annat sätt överlätas läkemedel till veterinärer för medicinering av djur. Begränsningen eller förbudet i 13 § 2 mom. lagen om utövning av veterinäryrket har ansetts gälla också köp av motsvarande läkemedel i läkemedelspartiaffärer. För klarhetens skull föreslås att ett uttryckligt stadgande om detta tas in i lagens 13 § 2 mom.

Enligt 19 § 1 mom. lagen om utövning av veterinäryrket skall veterinär- och livsmedelsavdelningen underrätta apoteken om förbud som avses i 13 § 2 mom. Med stöd av ändringsförslaget föreslås lagrummet bli ändrat så, att anmälan skall göras också till läkemedelspartiaffärerna.

1.4. Disciplinära åtgärder (15 §)

Enligt 15 § 1 mom. lagen om utövning av veterinäryrket kan jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning straffa en veterinär i disciplinär väg med skriftlig varning eller böter, om utövaren av veterinäryrket vid utövningen därav har handlat mot lag eller med stöd av lag utfärdade stadganden eller bestämmelser, i sin uppgift annars gjort sig skyldig till felaktighet eller försummelse eller uppfört sig på ett olämpligt sätt, och om felaktigheten eller försummelsen inte är av sådan art att han för den borde åtalas vid domstol. Enligt 2 mom. i samma paragraf är åklagaren i ett disciplinärt ärende som avses i 1 mom. en av veterinäravdelningen förordnad tjänsteman vid avdelningen som har avlagt juris kandidatexamen.

Enligt 33 § lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården kan en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården ges bara varning som disciplinärt straff. Vid det disciplinära förfarandet i fråga om veterinärer har inga bötesstraff enligt 15 § 1 mom. använts under den tid lagen varit i kraft. Därför och för förenhetligande

av de disciplinära straffen inom statsförvaltningen bör bötesstraffet och det stadgande om åklagare i disciplinära ärenden i anslutning till genomförande av bötesstraffet som ingår i 2 mom. slopas.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås att omnämmandet av bötesstraff i 1 mom. slopas och att 2 mom. upphävs.

1.5. Hörande av sakkunniga vid tillsyn över utövningen av veterinäryrket (19 a §)

Enligt lagen om utövning av veterinäryrket sköter jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning tillsynen över veterinärernas yrkesutövning. Enligt 10 - 13 §§ i lagen kan veterinär- och livsmedelsavdelningen i vissa fall begränsa veterinärens rätt att utöva veterinäryrket eller tills vidare eller för alltid förklara honom förlustig behörigheten att utöva veterinäryrket. Enligt 15 § kan veterinär- och livsmedelsavdelningen också straffa veterinären i disciplinär väg så som anges i punkt 1.4.

Frågan om det finns anledning att vidta åtgärder, t.ex. disciplinära åtgärder, i enlighet med lagen om utövning av veterinäryrket tas vanligtvis upp till prövning vid avdelningen när till den riktade klagomål över veterinärer behandlas. Bedömningen av om en utövare av veterinäryrket har handlat klandervärt hänger ofta samman med frågor som är svåra att bedöma veterinärmedicinskt. Utredningen av dem är dock av väsentlig betydelse med tanke på rättsskyddet både för den veterinär som klagomålet gäller och för den som klagat över yrkesutövningen.

Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning skall i egenskap av tillsynsmyndighet undersöka alla fall som den får kännedom om och som gäller fel eller försummelser som framkommit i samband med veterinärernas yrkesutövning. Veterinär- och livsmedelsavdelningen har i egenskap av förvaltningsmyndighet inte specialsakkunskap inom alla veterinärmedicinska delområden som eventuellt kommer i fråga vid fullgörandet av tillsynsuppgiften. Lagen om utövning av veterinäryrket innehåller emellertid inga stadganden om hörande av sakkunniga.

Vid tillsynen över läkarnas och tandläkarnas yrkesutövning kan sakkunniga höras, enligt gällande stadganden. I lagen om yrke-

subildade personer inom hälso- och sjukvården stadgas att tillsynen över den yrkesutbildade hälsovårdspersonalens yrkesutövning utövas av rättsskyddscentralen för hälsovården. Stadgandena motsvarar tillsynen över utövningen av veterinäryrket, som stadgas ankomma på jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning. Enligt 9 § förordningen om rättsskyddscentralen för hälsovården (1121/92) behandlar nämnden för tillsyn över den yrkesutbildade hälsovårdspersonalen ärenden som gäller begränsning och förverkande av den yrkesutbildade hälsovårdspersonalens rätt att utöva hälsovårdsvrken, återfående av denna rätt samt disciplinära ärenden. Enligt förordningens 19 § kan rättsskyddscentralen för hälsovården till rättsskyddscentralens permanenta sakkunniga kalla personer som företräder sådan vetenskaplig eller annan sakkunskap som är av betydelse för rättsskyddscentralen.

Möjligheten att höra sakkunniga behövs för den tillsyn över veterinärernas yrkesutövning som stadgas åligga jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning. Genom den kan erhållandet av behövlig veterinärmedicinsk specialsakkunskap tryggas som underlag för avgöranden i samband med tillsynen över utövningen av veterinäryrket.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås att i lagen om utövning av veterinäryrket tas in en ny 19 a § som gäller hörande av sakkunniga.

2. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar

Propositionen har inga organisatoriska verkningar. De ekonomiska verkningarna är obetydliga.

Slopandet av legitimationsexamen för veterinärer minskar i någon mån veterinär- och livsmedelsavdelningens uppgifter och frigör till denna del arbetsinsatsen i fråga om de tjänstemän som varit med om att anordna legitimationsexamen. Den uppgiftsminskning som följer av att legitimationsexamen slopas är dock så liten att den saknar organisatorisk betydelse.

Införlivandet av de studier som ingått i legitimationsexamen med studierna för veterinärmedicin licentiatexamen kan skötas så, att de föreläsare utanför Helsingfors universitet som behövs anställs som timlärare med

bisyssla. Detta föranleder endast små ekonomiska kostnader.

Ärligen har veterinär- och livsmedelsavdelningen undersökt omkring 20 klagomål över veterinärernas yrkesutövning. Av dessa förutsätter bara en del sådan sakkunskap som avdelningen inte har själv. Kostnaderna för hörande av sakkunniga väntas bli högst cirka 50 000 mk om året, beroende på antalet fall som kommer upp till behandling. Anslaget för betalning av arvoden och resekostnadsersättningar till de sakkunniga har beaktats i budgetpropositionen för 1997 vid dimensioneringen av jord- och skogsbruksministeriets omkostnadsmoment (mom. 30.01.21).

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Utlåtanden om propositionen har givits av undervisningsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, finansministeriet, länsstyrelsen i Mellersta Finlands län, länsstyrelsen i Kuopio län, länsstyrelsen i Kymmene län, länsstyrelsen i Uleåborgs län, länsstyrelsen i S:t Michels län, länsstyrelsen i Norra Karelen län, Helsingfors universitet, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK, Finlands Veterinärförbund och Finlands Kommunförbund.

I de utlåtanden som Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter, Finlands Veterinärförbund och Finlands Kommunförbund givit har det till jord- och skogsbruksministeriet redan tidigare inlämnade förslaget om inrättande av en särskild skadevärderingsnämnd i anslutning till jord- och skogsbruksministeriet upprepats. Nämnden skulle ha till uppgift att ge utlåtanden om saksador som inträffat vid veterinärverksamhet. Enligt förslagsställarna har de allmänaste bland de ovan avsedda tvistemålen varit sådana skadeståndsyrkanden i anslutning till vården av djur där ersättningssumman inte har varit särskilt stor. När ärendet har behandlats vid domstol har rättegångskostnaderna kunnat bli större än själva skades-

tåndsyrkandet.

Tillsynen över veterinärernas yrkesutövning hör till jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning så som anges i punkt 1.5. I förslaget avsedda ärenden där utlåtande begärs kan komma upp till behandling vid veterinär- och livsmedelsavdelningen också i form av klagomål över en veterinärs yrkesutövning. I utlåtandet skulle det bli nödvändigt att redan ta ställning till veterinärens handlande som yrkesutövare. En riktig behandling av ett klagomål förutsätter emellertid att tillsynsmyndigheten inte har deltagit i behandlingen av ärendet tidigare. Därför borde den föreslagna nämnden vara ett självständigt organ som är helt fristående från ministeriet och dess tillsyn över veterinärerna. Inrättandet av det föreslagna organet förutsätter därmed bl.a. en ökning av personalresurserna, varför det inte i den nuvarande ekonomiska situationen anses vara möjligt att föreslå att det inrättas. Det kan inte heller i övrigt anses höra till ministeriets uppgifter att anordna den service som förslaget avser.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Statsrådet har den 13 december 1995 fattat ett principbeslut om anvisning om beredningen av ändringar i ministeriernas verksamhetsområden och av stadgandena om verksamhetsområdena. Enligt principbeslutet bör stadganden som finns någon annanstans än i reglementet för statsrådet och som anger till vilket ministeriums verksamhetsområde ett ärende hör ändras, och regleringen av verksamhetsområden bör avlägsnas ur dem. Avsikten med detta är att ändringar som gäller ministeriernas verksamhetsområden vid behov kan företas i huvudsak genom att reglementet för statsrådet ändras. Enligt den anvisning som ingår i statsrådets principbeslut bör lagändringarna i fråga företas samtidigt som de berörda lagarna måste ändras av andra orsaker. Avvikelser från denna huvudregel skall motiveras särskilt.

I propositionen föreslås att de stadganden som hänvisar till jord- och skogsbruksministeriet bibehålls tills vidare. Genomförandet av anvisningarna i principbeslutet skulle kräva att 18 olika paragrafer i den gällande lagen om utövning av veterinäryrket ändrades. Lagen har redan tidigare ändrats flera gånger. Därför är det för närvarande inte ända-

målsenligt att ändra de omnämningen av jord- och skogsbruksministeriet och dess veterinär- och livsmedelsavdelning som nu ingår i lagen, eftersom lagen om utövning av veterinäryrket är avsedd att revideras helt och hållet inom kort. Anvisningarna i statsrådets principbeslut om stadgandena om verksamhetsområdena skulle då beaktas. Det är meningen att en arbetsgrupp som får i uppdrag att bereda en totalreform skall tillsättas vid ingången av 1997. De nu föreslagna ändringarna är dock sådana att de bör träda i kraft redan före totalreformen för att lagen om utövning av veterinäryrket skall motsvara de nuvarande behoven bättre. Beredningen av totalreformen kommer sannolikt att kräva så pass lång tid att refor-

mens tidigaste möjliga ikraftträdelsepunkt antagligen är ingången av 1998.

5. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1997.

Genom lagen upphävs statsrådets beslut av den 26 september 1985 om legitimationsexamen för veterinär (771/85).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter, såsom utnämning av ständiga sakkunniga, får enligt förslaget vidtas innan den träder i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 24 maj 1985 om utövning av veterinäryrket (409/85) 3 § 3 mom.,
ändras 3 § 1 mom., 6 § 1 mom., 13 § 2 mom. samt 15 och 19 §§,
 av dessa lagrum 19 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 17 januari 1991
 (117/91), samt
fogas till lagen en ny 19 a § som följer:

3 §

Villkor för legitimation som veterinär är
 1) att sökanden vid Helsingfors universitet
 har avlagt veterinärmedicine licentiatexamen
 och

2) att sökanden har avgivit i 4 § stadgad
 veterinärförsäkrans.

6 §

Den som utövar veterinäryrket har rätt att
 från apotek för veterinärt eller veterinärvetens-
 kapligt ändamål ordinera läkemedel.
 Närmare bestämmelser om ordinerings-
 av läkemedel för ändamålet utfärdas vid behov
 av jord- och skogsbruksministeriets veteri-
 när- och livsmedelsavdelning.

13 §

Konstaterar veterinär- och livsmedelsav-
 delningen att en utövare av veterinäryrket
 missbrukar sin rätt att från apotek ordinera
 eller i läkemedelspartiaffär köpa alkohol el-
 ler narkotika eller något annat därmed jäm-
 förbart ämne, kan veterinär- och livsmedel-
 savdelningen tills vidare begränsa hans rätt
 att ordinera eller köpa sådana ämnen eller
 helt förbjuda honom att ordinera eller köpa
 sådana.

15 §

Har en utövare av veterinäryrket vid utöv-
 ningen därav handlat mot lag eller med stöd
 av lag utfärdade stadganden eller bestämmel-
 ser, i sin uppgift annars gjort sig skyldig
 till en felaktighet eller försummelse eller
 uppfört sig på olämpligt sätt, och är felaktig-
 heten eller försummelsen inte av sådan art
 att han för den bör åtalas vid domstol, kan
 jord- och skogsbruksministeriets veteri-
 när- och livsmedelsavdelning efter att ha hört

honom straffa honom i disciplinär väg med
 skriftlig varning.

19 §

Om vunen behörighet att utöva veterinär-
 yrket samt om förlust eller begränsning av
 sådan behörighet skall jord- och skogsbruks-
 ministeriets veterinär- och livsmedelsavdel-
 ning utan dröjsmål låta införa kungörelse i
 den officiella tidningen. Avdelningen skall
 dessutom underrätta apoteken och läkeme-
 delspartiaffärerna om förlust av behörighet
 att utöva veterinäryrket och om begränsning
 eller förbud som avses i 13 § 2 mom. samt
 vid behov också om begränsad behörighet
 att utöva veterinäryrket.

Över legitimerade veterinärer skall veteri-
 när- och livsmedelsavdelningen föra en för-
 teckning som den årligen skall tillställa lan-
 dets samtliga apotek, läkemedelspartiaffärer
 och länsstyrelser.

19 a §

För behandling av ett ärende som gäller i
 3 kap. avsedd förlust eller begränsning av
 behörighet att utöva veterinäryrket eller ett i
 4 kap. avsett disciplinärt ärende som gäller
 utövning av veterinäryrket kan jord- och
 skogsbruksministeriets veterinär- och livsme-
 delsavdelning höra sakkunniga. För detta
 ändamål kan jord- och skogsbruksministeriet
 till ständiga sakkunniga kalla erkänt skickli-
 ga och erfarna personer som företräder så-
 dan vetenskaplig eller annan sakkunskap
 som är av betydelse för ministeriet. Den
 som samtyckt till att vara ständigt sakkunnig
 är skyldig att ge ministeriet sakkunnighjälp
 inom det område som han företräder.

De ständiga sakkunniga får arvode för ut-
 förda uppdrag samt resekostnadsersättning
 enligt de grunder som jord- och skogsbruks-
 ministeriet fastställer.

Denna lag träder i kraft den 199 . legitimationsexamen för veterinär (771/85).
Genom denna lag upphävs statsrådets be- Åtgärder som verkställigheten av lagen
slut av den 26 september 1985 om förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 13 september 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Lag

om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen den 24 maj 1985 om utövning av veterinäryrket (409/85) 3 § 3 mom., ändras 3 § 1 mom., 6 § 1 mom., 13 § 2 mom. samt 15 och 19 §§, av dessa lagrum 19 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 17 januari 1991 (117/91), samt fogas till lagen en ny 19 a § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Villkor för legitimation som veterinär är

- 1) att sökanden vid *veterinärmedicinska högskolan i Finland* har avlagt veterinärmedicine licentiatexamen;
- 2) att sökanden har avlagt av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning anordnat legitimationsexamen samt
- 3) att sökanden har avgivit i 4 § stadgad veterinärförsäkran.

Närmare bestämmelser om legitimationsexamen utfärdas av statsrådet.

6 §

Den som utövar veterinäryrket har rätt att från apotek för veterinärt eller veterinärvetenskapligt ändamål ordinera läkemedel med iakttagande av vad som särskilt stadgas eller bestäms därom.

13 §

Konstaterar veterinäravdelningen att utövare av veterinäryrket missbrukar sin rätt att från apotek ordinera alkohol eller narkotika eller annat därmed jämförbart ämne, kan veterinäravdelningen tills vidare begränsa hans rätt att ordinera dylika ämnen eller helt

Föreslagen lydelse

3 §

Villkor för legitimation som veterinär är

- 1) att sökanden vid *Helsingfors universitet* har avlagt veterinärmedicine licentiatexamen och
- 2) att sökanden har avgivit i 4 § stadgad veterinärförsäkran.

(3 mom. upphävs)

6 §

Den som utövar veterinäryrket har rätt att från apotek för veterinärt eller veterinärvetenskapligt ändamål ordinera läkemedel. Närmare bestämmelser om ordinerings av läkemedel för ändamålet utfärdas vid behov av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning.

13 §

Konstaterar veterinär- och livsmedelsavdelningen att en utövare av veterinäryrket missbrukar sin rätt att från apotek ordinera eller i läkemedelspartiaffär köpa alkohol eller narkotika eller något annat därmed jämförbart ämne, kan veterinär- och livsmedels-

Gällande lydelse

förbjuda honom att ordinera sådana.

15 §

Har utövare av veterinäryrket vid utövningen därav handlat mot lag eller med stöd av lag utfärdade stadganden eller bestämmelser, i sin uppgift annars gjort sig skyldig till felaktighet eller försummelse eller uppfört sig på olämpligt sätt, och är felaktigheten eller försummelsen inte av sådan art att han för den borde åtalas vid domstol, kan jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning efter att ha hört vederbörande straffa honom i disciplinär väg med skriftlig varning eller böter.

Åklagare i disciplinärt ärende som avses i 1 mom. är en av veterinäravdelningen förordnat tjänsteman vid avdelningen som har avlagt juris kandidatexamen.

19 §

Om vunen behörighet att utöva veterinäryrket samt om förlust eller begränsning av sådan behörighet skall jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning utan dröjsmål låta införa kungörelse i Officiella tidningen. Avdelningen skall dessutom underrätta apoteken om förlust av behörighet att utöva veterinäryrket och om begränsning eller förbud som avses i 13 § 2 mom. samt vid behov också om begränsad behörighet att utöva veterinäryrket.

Över legitimerade veterinärer skall veterinäravdelningen föra förteckning vilken den årligen skall tillställa landets samtliga apotek och länsstyrelser.

Föreslagen lydelse

avdelningen tills vidare begränsa hans rätt att ordinera eller *köpa* sådana ämnen eller helt förbjuda honom att ordinera eller *köpa* sådana.

15 §

Har en utövare av veterinäryrket vid utövningen därav handlat mot lag eller med stöd av lag utfärdade stadganden eller bestämmelser, i sin uppgift annars gjort sig skyldig till en felaktighet eller försummelse eller uppfört sig på olämpligt sätt, och är felaktigheten eller försummelsen inte av sådan art att han för den bör åtalas vid domstol, kan jord- och skogsbruksministeriets *veterinär- och livsmedelsavdelning* efter att ha hört honom straffa honom i disciplinär väg med skriftlig varning.

19 §

Om vunen behörighet att utöva veterinäryrket samt om förlust eller begränsning av sådan behörighet skall jord- och skogsbruksministeriets *veterinär- och livsmedelsavdelning* utan dröjsmål låta införa kungörelse i den officiella tidningen. Avdelningen skall dessutom underrätta *apoteken och läkemedelspartiaffärerna* om förlust av behörighet att utöva veterinäryrket och om begränsning eller förbud som avses i 13 § 2 mom. samt vid behov också om begränsad behörighet att utöva veterinäryrket.

Över legitimerade veterinärer skall *veterinär- och livsmedelsavdelningen* föra en förteckning som den årligen skall tillställa landets samtliga apotek, *läkemedelspartiaffärer* och länsstyrelser.

19 a §

För behandling av ett ärende som gäller i 3 kap. avsedd förlust eller begränsning av behörighet att utöva veterinäryrket eller ett i 4 kap. avsett disciplinärt ärende som gäller utövning av veterinäryrket kan jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsme-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

delsavdelning höra sakkunniga. För detta ändamål kan jord- och skogsbruksministeriet till ständiga sakkunniga kalla erkänt skickliga och erfarna personer som företräder sådan vetenskaplig eller annan sakkunskap som är av betydelse för ministeriet. Den som samtyckt till att vara ständig sakkunnig är skyldig att ge ministeriet sakkunnighjälp inom det område som han företräder.

De ständiga sakkunniga får arvode förutförda uppdrag samt resekostnadsersättning enligt de grunder som jord- och skogsbruksministeriet fastställer.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Genom denna lag upphävs statsrådets beslut av den 26 september 1985 om legitimationsexamen för veterinär (771/85).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.